

тѣ се сега много по добрѣ приготвени въ всѣко отношение; иматъ на чело на армията си енергиченъ, храбаръ и разуменъ генералъ Харватовичъ, който сичкото врѣме най дѣятелно е работилъ за да подигне дисциплината, духътъ въ армията и искуството за бой (не оставилъ безъ внимание и боя съ щикове). Ами нашето положение какво е? — Печално, плачевно! Войниците ни голи и боси; въ време на войната се изгубени десетки хиляди и пушки и сега нѣмаме ни оръжие, ни снаряжение ни изискваното количество за нашия запасъ; обозната и санитарната частъ въ жалко състояние; артилерийски снаряди и патрони нѣмаме въ достатъчно количество; продоволственни запаси никакви. Ще трѣбва пакъ да пуснатъ въ ходъ реквизицията, нѣ народътъ е съблеченъ вече, кандисалъ е на жертви и той сега нѣма да вади залъкътъ изъ устата си и да го дава, за безполѣзни войни. Въ казначейството нѣма пари; Каравеловъ не можалъ да намѣри пари да се мобилизува баремъ една бригада, което Воен. министръ искалъ да направи, а за мобилизуването на армията не може да бжде и дума. Ние положително сме поставени въ невъзможность да направимъ мобилизация на армията. Предъ видъ на критическото положение на Княжеството, правителството не може да направи заемъ, защото никой не му дава пари. Ще бждемъ принудени да срѣщаме неприятеля не съ роти, а съ тѣзи взводове, които ги имаме сега и то само съ Българскитѣ, защото Тракийскитѣ полкове прямо ще се откажалъ да дойдатъ въ Княжеството. Въ Тракия особенно населението е възмотено и громко заявява, че то нѣма да даде синовете си да ходятъ да умиратъ за кефѣтъ на нѣкои си нѣмецъ. Ето какво е положението ни. Да допуска чловѣкъ мисль, че ще побѣдимъ и сега Сърбитѣ това е абсурдъ. Тѣ ще влѣзатъ въ София церемониалнимъ маршомъ и ние ще се избиемъ единъ